

Arrest

nr. 134 134 van 27 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 juni 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HUYSMAN, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij werd op 10 maart 2011 bij een politiecontrole te Antwerpen gevat bij een poging aan boord van een schip te geraken.

Op 14 april 2011 werd verzoekende partij aangetroffen in illegaal verblijf door de politie van Antwerpen. Verzoekende partij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 5 december 2011 werd verzoekende partij opnieuw aangetroffen door de politie van Antwerpen, ditmaal wegens weerspanningheid en slagen en verwondingen. Verzoekende partij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 28 januari 2012 werd verzoekende partij nogmaals aangetroffen door de politie van Antwerpen in illegaal verblijf. Verzoekende partij kreeg een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 5 november 2012 diende verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 3 januari 2013 werd de aanvraag van verzoekende partij op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk bevonden. Verzoekende partij ontving een bevel om het grondgebied te verlaten, aan haar betekend op 8 mei 2013.

Op 20 januari 2013 werd verzoekende partij door de politie van Antwerpen aangetroffen in illegaal verblijf. Verzoekende partij mocht beschikken omwille van een recent gegeven bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 2 januari 2014 werd verzoekende partij aangehouden in Antwerpen wegens poging tot fietsdiefstal, echter zij werd vrijgesteld door het Parket.

Op 31 januari 2014 werd verzoekende partij aangehouden door de politie van Antwerpen wegens illegaal verblijf.

Op 1 februari 2014 werd verzoekende partij opgesloten in de gevangenis van Antwerpen. Verzoekende partij kreeg acht maanden gevangenisstraf (met uitstel gedurende 3 jaar, uitgezonderd 4 maand gevangenis wegens diefstal). Op 18 maart 2014 verzocht verzoekende partij om haar vrijstelling.

Op 4 april 2014 kreeg verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), aan verzoekende partij betekend op 10 april 2014.

Op 11 april 2014 werd het consulaat-generaal van Marokko te Antwerpen gecontacteerd teneinde reisdocumenten te doen verstrekken voor verzoekende partij.

Op 18 april 2014 werd verzoekende partij in vrijheid gesteld door de gevangenis Leuven Hulp. Op diezelfde dag was een repatriëring voorzien voor verzoekende partij. Verzoekende partij verzette zich tegen deze repatriëring.

Op 22 april 2014 werd het voorstel gedaan om verzoekende partij onder escorte te repatriëren.

Een volgende repatriëring werd voorzien voor 12 mei 2014.

Op 8 mei 2014 diende verzoekende partij een asielaanvraag in. Dientengevolge werd de repatriëring van 22 april 2014 geannuleerd. Op 8 mei 2014 werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis) aan verzoekende partij betekend.

Op 15 mei 2014 werd het dossier van verzoekende partij overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS).

Op 27 mei 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiair beschermingsstatus.

Op 16 juni 2014 werd een nieuwe repatriëring onder escorte voorzien voor verzoekende partij op 26 juni 2014.

Op 24 juni 2014 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de RvV) de weigeringsbeslissing van het CGVS bij arrest nr. 126 138.

Op 25 juni 2014 werd nogmaals contact opgenomen met de Marokkaanse vertegenwoordiging in België teneinde een nieuw laissez-passer te verkrijgen voor verzoekende partij. Op diezelfde dag diende verzoekende partij een tweede asielaanvraag in. Eveneens op die dag ontving verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinqies), haar betekend op 26 juni 2014.

Omwille van de nieuwe asielaanvraag werd de repatriëring voorzien op 26 juni 2014 geannuleerd. Verzoekende partij kreeg een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis), haar betekend op 26 juni 2014.

Op 27 juni 2014 werd het dossier van verzoekende partij overgemaakt aan het CGVS.

Een nieuwe repatriëring onder escorte was voorzien voor 3 juli 2014. De repatriëring werd geannuleerd door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 1 juli 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Een nieuwe repatriëring onder escorte werd voorzien voor 14 juli 2014.

Op 9 juli 2014 stelde verzoekende partij beroep in bij de RvV tegen het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (13quinquies) van 25 juni 2014. Dit is de bestreden beslissing.

Op 10 juli 2014 werd er contact opgenomen met de Marokkaanse vertegenwoordiging te Antwerpen teneinde een laissez-passer/reisdocument te verkrijgen voor verzoekende partij.

Op 10 juli 2014 diende verzoekende partij nogmaals een asielaanvraag in. Op 11 juli 2014 werd het dossier van verzoekende partij overgemaakt aan het CGVS.

Op 14 juli 2014 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Op diezelfde dag, om 13 uur 45, is verzoekende partij onder escorte vertrokken naar Casablanca, Marokko.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij deelt in haar nota mee dat verzoekende partij op 14 juli 2014 onder escorte gerepatriëerd werd naar Marokko. De bestreden beslissing heeft derhalve uitvoering gekregen. Verzoeker is niet meer vastgehouden en bevindt zich evenmin in de asielprocedure, elementen die hij had opgeworpen in zijn verzoekschrift als grieven gericht tegen de bestreden beslissing.

Verzoekers belang bij huidig beroep blijkt dan ook niet meer.

Ter terechtzitting bevraagd naar het belang van verzoekende partij bij de handhaving van het beroep, gelet op het feit dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd, stelt de raadvrouw van de verzoekende partij dat zij verwijst naar de schriftelijke procedure. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is derhalve onontvankelijk. De opgeworpen exceptie is gegrond.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA